

Undertegnede har d.d. modtaget en kopi af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 9. marts 1989 vedrørende forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov (Vold og børnepornografi) (L 110 – bilag 4).

I besvarelsen oplyses, at det er ukorrekt, når det i udtalelsen fra Kriminalistisk Institut (side 3, 5. afsnit) anføres, at der ikke i noget tilfælde er rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 235. Ifølge oplysning fra Danmarks Statistik skal der være afsagt 16 domme i perioden 1981–87. Hertil kommer tiltaleundladelser i 9 sager.

Jeg er naturligvis dybt beskæmmet over at have overset disse domme og finder det magtpåliggende at forklare, hvorledes det har kunnet ske.

Da Justitsministeriet var blevet bedt om at oplyse, hvor mange sager om børnepornografi man havde haft siden 1980 (spørgsmål 1 fra Retsudvalget), har jeg ikke foretaget nogen dybtgående efterforskning i dette spørgsmål, men holdt mig til de kilder, jeg umiddelbart havde ved hånden. Disse kilder understøttede min generelle opfattelse, at der ikke var faldet domme i børnepornografisager, og dette nævnte jeg i min besvarelse. Det faldt mig naturligvis ikke ind, at min udtalelse på dette punkt skulle stride væsentligt mod Justitsministeriets oplysning i samme skrivelse.

I min artikel fra 1985 (der henvises til referencen i min besvarelse til Retsudvalget) nævner jeg ganske vist selv, at der i to tilfælde var faldet bøder på 6–8.000 kr. for salg af børnepornografi (s. 308), men dette har jeg overset, idet jeg byggede på følgende:

1. De årlige *Kriminalstatistik*-publikationer fra hele perioden udgivet af Danmarks Statistik indeholder ingen oplysninger om domme efter § 235. Det samme gælder de spredte oplysning-

ger om kriminalstatistik i *Statistiske Efterretninger*. Dette skyldes, at oversigten over domme efter straffelovens enkelte paragraffer ikke omfatter bødestraf, og at de tabeller, der omfatter bødestraf, sammenfatter straffelovens pornografibestemmelser med utugtsbestemmelserne («utugt m.v.«). Oplysningen om dommene efter § 235 findes således ikke tilgængelig i de trykte tabelværker, hvor man normalt søger oplysning om den slags, men kan kun fremskaffes ved specialkørsler i Danmarks Statistik.

2. I den nyeste udgave fra 1988 af *Kommenteret Straffelov, Speciel Del* (4. udgave v/ Vagn Greve, Unmack Larsen og Per Lindegaard) omtales ingen domme for overtrædelse af § 235. Tværtimod får man bekræftet det indtryk, at der ikke er etableret nogen retspraksis i disse sager (jf.: »I praksis vil der formentlig blive lagt vægt på ...« s. 238).

3. I den nyeste udgave af *Strafferetlige Domme* (4. udgave v/ Knud Waaben), ligeledes fra 1988, er der – ligesom i de tidligere udgaver – ingen domme efter § 235, hvilket igen efterlader det indtryk, at der ikke er etableret nogen retspraksis på området.

4. Diverse arkivmateriale, avisartikler, referater fra amerikanske senatskomitéhøringer, udtalelser fra politiet (bl.a. Volmer Petersen i den norsk producerede TV-Film om bl.a. børnepornografi, der blev vist i Dansk TV i efteråret 1988) m.v. efterlod ligeledes det indtryk, at der ikke var faldet domme af betydning, og at der ikke var hold i en række påstande om børnepornografi.

Det er derfor stadig min opfattelse, at det i alt væsentligt må forholde sig sådan.

Jeg har nu kontaktet Danmarks Statistik, der har oplyst, at de 16 domme fremkommer ved en specialkørsel af kriminalstatistikken. Jeg har udbedt mig nærmere oplysninger om sagerne